ФУНКЦИОНАЛНО ПРОГРАМИРАНЕ

Магдалина Тодорова magda@fmi.uni-sofia.bg todorova_magda@hotmail.com кабинет 517, ФМИ

Тема 10

Деструктивни процедури за работа със списъци. Мутиращи списъци. Еквивалентности и поделяне на обекти. Представяне и реализация на опашка

Примитивна процедура set-car!

Синтаксис:

(set-car! x y)

където

- х е израз, чиято оценка е точкова двойка;
- у е произволен израз.

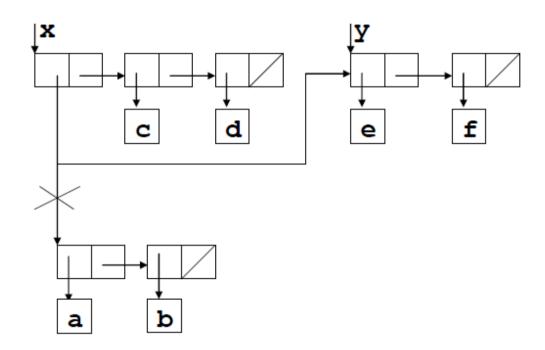
Семантика:

Оценяват се изразите x и y. Оценката на set-car!-израза е неопределена. Като страничен ефект, саг-ът на [x] се разрушава и се заменя с [y].

Забележа: В много реализации оценката на set-car!-израз съвпада с новата стойност на първия аргумент (тази, която се получава в резултат от изпълнението на set-car!).

Пример:

(define x '((a b) c d)) (define y '(e f)) (set-car! x y)

1. Примитивни мутатори на списъкови структури Примитивна процедура set-cdr!

Синтаксис:

(set-cdr! x y)

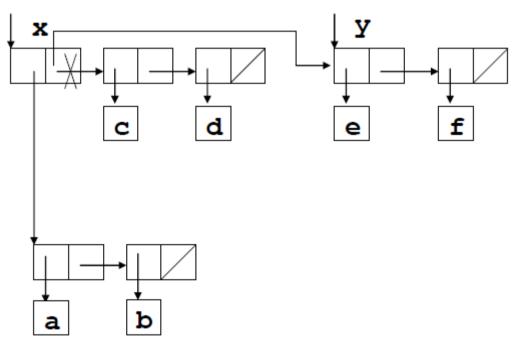
където

- х е израз, чиято оценка е точкова двойка;
- у е произволен израз.

Семантика:

Оценяват се изразите x и y. Оценката на set-cdr!-израза е неопределена. Като страничен ефект, cdr-ът на [x] се разрушава и се заменя с [y].

(define x '((a b) c d)) (define y '(e f)) (set-cdr! x y)

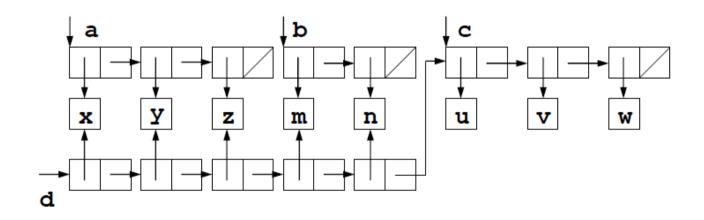
> Деструктивно конкатениране на списъци

Вградената в DrRacket процедура *append* е *недеструктивна*.

Тя копира всичките си аргументи (освен последния) на друго място в паметта, като в построените копия заменя записа за край на списък с указател към копието на следващия аргумент.

Пример:

```
(define a '(x y z))
(define b '(m n))
(define c '(u v w))
(define d (append a b c))
```


Понякога не е необходимо непременно да се запазват (да не се променят) аргументите на *append*. В такива случаи вместо *append* може да се използва вградената (примитивната) процедура *append!*.

Процедура *append!* е деструктивна — променя всичките си аргументи освен последния, като във всеки от тях заменя записа за край на списък с указател към следващия аргумент.

Така се спестяват време и памет, но се получават странични ефекти.

Ще реализираме append!.

Задача.

Нека х и у са дадени списъци, като х не е празен. Да се дефинира процедура append2!, която конкатенира х с у, като разрушава cdr-а на последната двойна кутия, представяща списъка х.

```
(define (last x)
                                ; х не е празен списък
   (if (null? (cdr x)) x
      (last (cdr x)))
(define (append2! x y)
   (set-cdr! (last x) y)
   \mathbf{x}
(define (append! . L)
  (accumulate append2! '() L))
```

▶Изтриване на елемент от списък Задача.

Даден е непразен списък L. Да се дефинира деструктивна процедура, която изключва n-тия елемент на L. Предполага се, че n-тият елемент на списъка съществува.

Опит за решение:

Процедурата (n_sub_list n L) намира указател към n-тия елемент на непразния списък L. Предполага се, че n-тият елемент на L съществува.

```
(define (n_sub_list n L)

(if (= n 1) L

(n_sub_list (- n 1) (cdr L))))
```

Експерименти с delete!

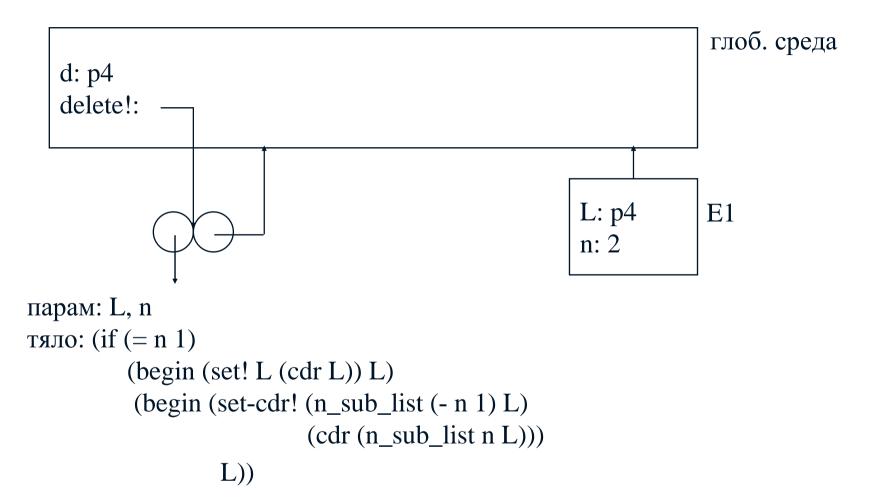
```
>(define d '(1 2 3 4))
>d
(1 2 3 4)

>(delete! d 2)
(1 3 4)
>d
(1 3 4)
```

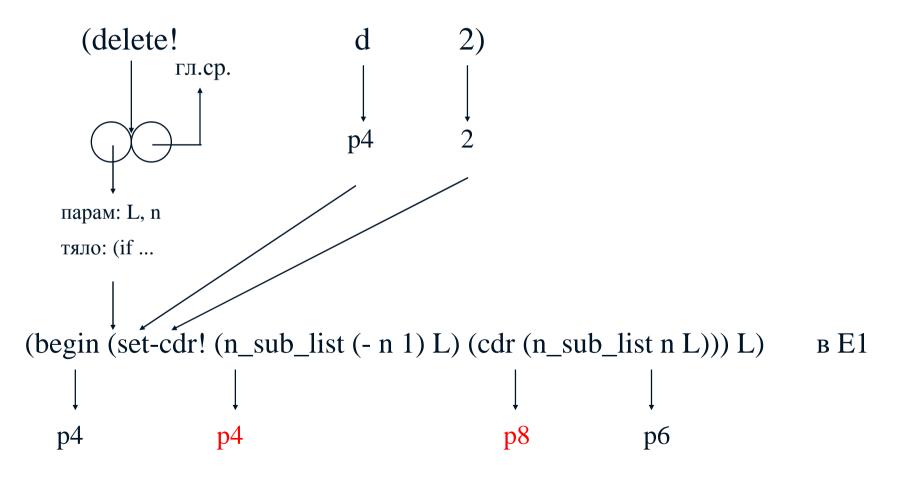
Експерименти с delete!

```
>(delete! d 1)
(3 4)
>d
(1 3 4)
```

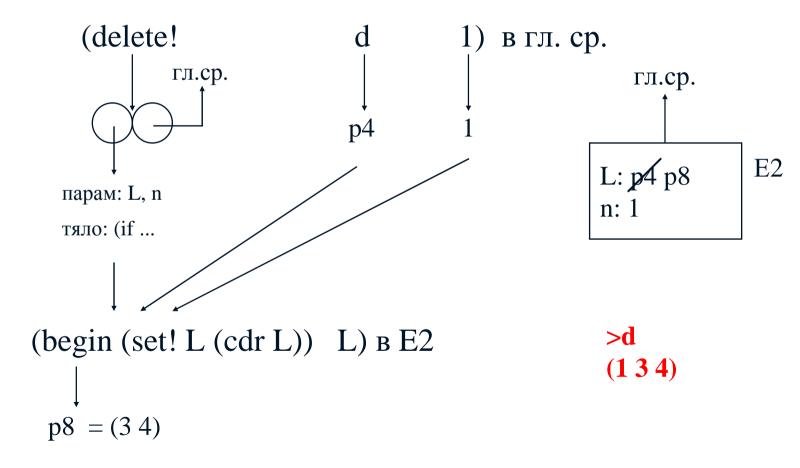
В този случай, обръщението към delete! връща правилен резултат, но променливата d не се е променила.

		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
C	ear-					n1	n4	n2		n3		
Ç	dr-					р6	e 0	p8		р5		

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
car-					n1	n4	n2		n3		
cdr-					p8	e 0	p8		p5		

За да се изтрие първият елемент на списъка, в конкретния случай може да се прекопира втората двойка, представяща списъка, в първата, т.е. да се замени

```
(set! L (cdr L))
c
(set-car! L (cadr L))
(set-cdr! L (cddr L))
```

Последното е възможно, ако списъкът има повече от един елемент.

А ако списъкът има точно един елемент?

Препоръка:

При деструктивни операции над списък пред първия елемент на списъка да се постави фиктивен елемент (сентинел).

Тази техника ще приложим при работа с: опашка и асоциативен списък.

В лиспоподобните езици за програмиране за сравнение на обекти за еквивалентност са въведени понятията:

- > идентичност,
- > операционна еквивалентност и
- > равенство.

а) Идентичност на обекти

Дефиниция:

- два символа са идентични, ако се състоят от едни и същи знаци, записани в един и същ ред, т.е. ако се печатат по един и същ начин;
- две числа с една и съща стойност могат да са, но могат и да не са идентични. Това зависи от реализацията на езика. В повечето реализации на езика са идентични само целите числа от определен диапазон;
- в останалите случаи два обекта са идентични, ако се представят вътрешно чрез един и същ указател.

Примитивен предикат еq?

Синтаксис:

(eq? obj1 obj2)

където

- eq? е специален символ;
- obj1 и obj2 са произволни обекти.

Семантика:

Оценяват се obj1 и obj2. Обръщението към eq? връща #t, ако [obj1] и [obj2] са идентични и #f – в противен случай.

За по-лесно определяне на идентичността на два обекта могат да се използват следните *правила*:

- два обекта от различни типове не са идентични;
- два обекта от един и същ тип, но с различни оценки не са идентични;
- #t е идентично на себе си, #f е идентично на себе си и () е идентичен на себе си. (В стандарта на езика Scheme не е указано дали #f и () са идентични или не);
- два символа, състоящи се от едни и същи знаци, записани в един и същ ред, т.е. печатат се по един и същ начин, са идентични;

- два низа, състоящи се от едни и същи знаци, записани в един и същ ред, може да са, но може и да не са идентични (зависи от реализацията);
- •два обекта, създадени по различно време чрез един и същ cons, list, let, let* или lambda-израз не са идентични;
- две процедури, създадени чрез един и същ lambda-израз по едно и също време са идентични.

Примери:

(eq? 'a 3)	#f	
(eq? "hi" '(hi))	#f	
(eq? 312 312)	#t	
(eq? 999999 999999)	#f	
(eq? #t #t)	#t	
(eq? #t #f)	#f	
(eq? 'ab 'ab)	#t	
(eq? "a" "a")	#f	; в DrRacket e #t
(eq? "abcd" "abcd")	#f	; в DrRacket e #t
(eq? (= 3 3) (null? '()))	#t	

```
(define x (list 1 2 3))
(eq? x x)
                                #t
(define f (lambda (x) x))
(eq? f f)
                                #t
(eq? car car)
                                #t
(eq? (cons 1 2) (cons 1 2))
                                #f
(let ((f (lambda (x) x))))
     (g (lambda (x) x)))
                                #f
 (eq? f g))
```

б) Операционна еквивалентност

Операционната еквивалентност е обобщение на идентичността. Следните *правила* определят операционната еквивалентност на обекти:

- два идентични обекта са операционно еквивалентни;
- два обекта от различен тип не са операционно еквивалентни;
- два числови обекта са операционно еквивалентни, ако са равни в смисъла на =;

- два низа, състоящи се от едни и същи знаци, записани в един и същ ред, са операционно еквивалентни;
- два мутиращи обекта са операционно еквивалентни, ако са идентични;
- две процедури са операционно еквивалентни, ако имат едни и същи аргументи, връщат едни и същи оценки и извършват едни и същи действия (имат едни и същи странични ефекти).

За установяване на операционната еквивалентност на обекти се използва предикатът еqv?

Примитивен предикат eqv?

Синтаксис:

(eqv? obj1 obj2)

където

- eqv? е специален символ;
- obj1 и obj2 са произволни изрази.

Семантика:

Оценяват се obj1 и obj2. Оценката на eqv?-израза е #t, ако [obj1] и [obj2] са операционно еквивалентни обекти и #f — в противен случай.

Забележка: За повечето реализации на езика, разликата между идентичността и операционната еквивалентност е единствено в сравняването на числа и низове.

Примери:

```
      (eqv? 'a 3)
      #f

      (eqv? "hi" '(hi))
      #f

      (eqv? 999999 999999)
      #t

      (eqv? #t #t)
      #t

      (eqv? 'ab 'ab)
      #t

      (eqv? "abcd" "abcd")
      #t

      (eqv? "abcd" "abce")
      #f
```

Примери:

в) Равенство

Дефиниция: Два обекта са равни, ако имат една и съща структура и съдържание, т.е. ако се печатат по един и същ начин.

Чрез предиката equal? се установява дали два обекта са равни.

На практика, предикатът equal? най-често се използва за сравняване на списъци. Добрата дефиниция на equal? трябва да допуска две числа да са equal? в смисъл на =.

3. Еквивалентности **Примитивен предикат equal?**

Синтаксис:

(equal? obj1 obj2)

където

- equal? е специален символ;
- obj1 и obj2 са произволни изрази.

Семантика:

Оценяват се obj1 и obj2. Оценката на equal?-израза е #t, ако [obj1] е равно на [obj2] и е #f — в противен случай.

Примери:

(equal? "hi" '(hi))	#f
(equal? '(a b) '(a b))	#t
(equal? 'a 'b)	#f
(equal? 3156 3156)	#t
(equal? 3.4 (+ 3.0 0.4))	#t
(equal? (cons 'a 'b) (cons 'a 'b))	#t
(equal? "hi" "hi")	#t
(equal? car car)	#t
(let ((f (lambda (x) x)))	
(equal? f f))	#t

Поделяне. Обект се поделя, ако се използва едновременно от два или повече обекта.

Поделянето може да е предизвикано от:

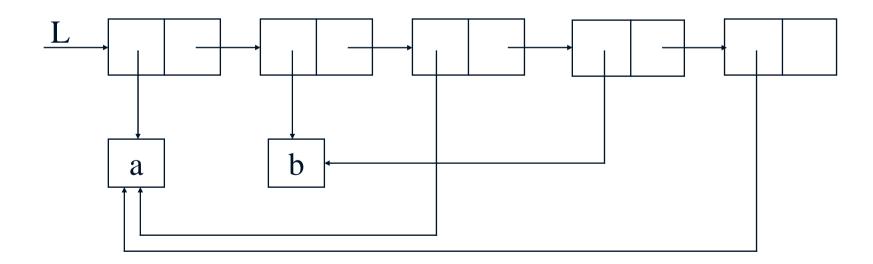
- програмиста;
- реализацията.

Пример (поделяне, предизвикано от програмиста):

>(define x (list 'a 'b)) X >(define z1 (cons x x)) z1z1X a

Пример (поделяне, предизвикано от реализацията):

>(define L '(a b a b a))
L
>L
(a b a b a)

Поделянето на обекти може да се установи чрез предиката eq?.

Пример:

$$(eq? (car z1) (cdr z1)) \rightarrow #t$$

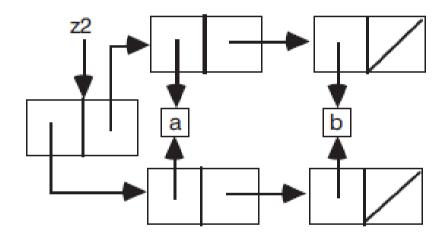
$$(eq? (car L) (caddr L)) \rightarrow #t$$

$$(eq? (caddr L) (cadr (cdddr L))) \rightarrow #t$$

Нека списъкът z2 е дефиниран по следния начин:

(define z2 (cons (list 'a 'b) (list 'a 'b)))

Графичното представяне на z2 има вида:

(eq? (caar z2) (cadr z2)) #t (eq? (cadar z2) (caddr z2)) #t

Ако се оценят z1 и z2, се получава:

>z1

((a b) a b)

>z2

((a b) a b)

Следователно, z1 и z2, разглеждани на ниво списък са равни.

(equal? z1 z2) e #t

В първия случай списъкът (a b) се поделя от саг-а и сdr-а на z1, а във втория случай не е така – създадени са две копия на (a b).

Поделянето е напълно неоткриваемо, ако се работи само с примитивните процедури *car*, *cdr* и *cons*. Ако се използват мутатори, поделянето става съществено и може да предизвика проблеми.

Пример: Списъците *z1* и *z2* са равни, но извършването на една и съща деструктивна операция над тях води до получаване на различни резултати.

```
>(set-car! (car z1) 'x)
((x b) x b)
>(set-car! (car z2) 'x)
((x b) a b)
```

Опашка — това е крайна редица от елементи. Операцията включване на елемент се осъществява само в единия край на редицата (края на опашката), а операцията изключване - само в другия й край (началото на опашката).

Примери:

Операция:	Получена опашка:
(define q (make-queue))	()
(insert-queue! q 'a)	(a)
(insert-queue! q 'b)	(a b)
(delete-queue! q)	(b)
(insert-queue! q 'c)	(b c)
(insert-queue! q 'd)	(b c d)
(delete-queue! q)	(c d)

Опашката може да се разглежда като структура, дефинирана чрез следното множество от операции:

а) конструктор

(make-queue) – създава празна опашка

б) селектор

(front queue) — намира обекта, който е в началото на непразна опашка или сигнализира за грешка, ако опашката е празна.

в) мутатори

(insert-queue! queue item) — включва елемента *item* в опашката *queue* и връща модифицираната опашка.

(delete-queue! queue) — изключва елемент от опашката *queue* и връща модифицираната опашка.

г) предикат

(empty-queue? queue) - връща #t, ако опашката *queue* е празна и #f – в противен случай.

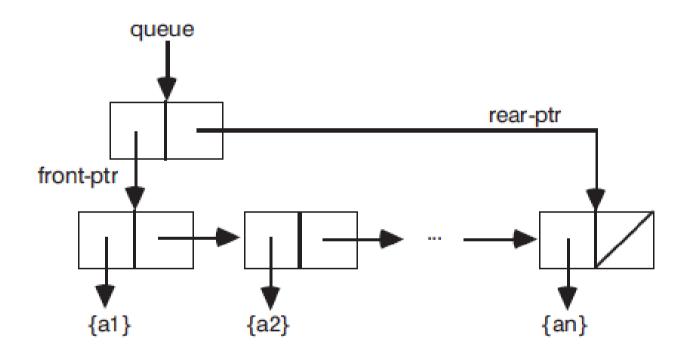
Тъй като опашката е редица от елементи, тя може да се представи чрез списък. Началото на опашката ще бъде сагът на списъка.

Включването на елемент в опашка е еквивалентно на конкатенирането на списъка, представящ опашката със списък, съдържащ един елемент — този, който ще се включва. Изключването на елемент от опашка означава да се вземе сdr-ът на списъка, представящ опашката.

Това представяне е неефективно, защото за да се включи нов елемент, трябва да се сканира списъкът, представящ опашката, докато се достигне краят му. Тъй като единственият метод за обхождане на списък е последователното прилагане на операцията cdr, сканирането на списък от n елемента ще изисква време от порядък O(n).

Освен това при изключване на елемент от опашка с един елемент, а също при включване на елемент в празна опашка, ще възникват проблеми.

Модификация на представянето (добавяме сентинел пред първия елемент на опашката):

Основни операции над опашка:

- а) Проверка дали опашка е празна (define (empty-queue? queue)(null? (car queue)))
- б) Конструктор на опашка (define (make-queue) (cons '() '()))

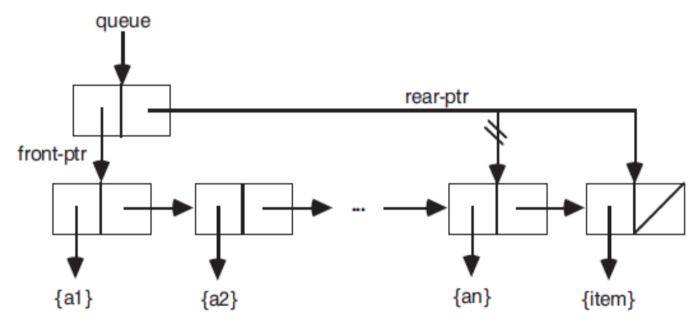
5. Представяне и реализация на опашка Основни операции над опашка:

в) Намиране на елемента в началото на опашката

```
(define (front queue)
  (if (empty-queue? queue)
      (error "front is called for an empty queue" queue)
      (car (car queue))))
```

Основни операции над опашка:

г) Включване на елемент в опашка

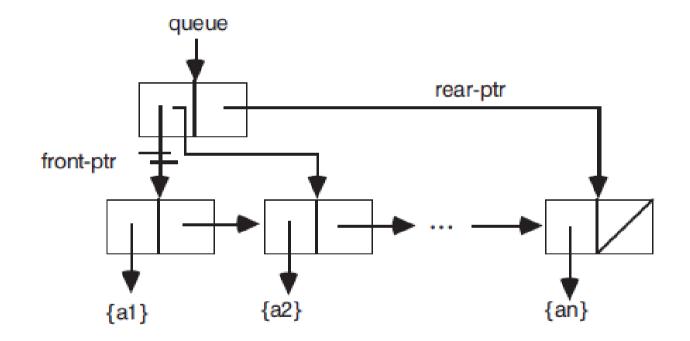
(insert-queue! queue item)

Основни операции над опашка:

```
(define (insert-queue! queue item)
   (let ((new-pair (cons item '())))
      (if (empty-queue? queue)
         (begin (set-car! queue new-pair)
                (set-cdr! queue new-pair)
                 queue)
         (begin (set-cdr! (cdr queue) new-pair)
                (set-cdr! queue new-pair)
                queue))))
```

Основни операции над опашка:

д) Изключване на елемент от опашка

Основни операции над опашка:

Експерименти:

```
>(define q (make-queue))
>q
(())
>(insert-queue! q 1)
((1)\ 1)
>(insert-queue! q 2)
((1\ 2)\ 2)
>(insert-queue! q 3)
((1\ 2\ 3)\ 3)
>(delete-queue! q)
((23)3)
```

```
(define (print-queue! queue)
   (if (empty-queue? queue) (princ " ")
      (begin
                                           display
         (princ (front queue))
         (princ ....)
         (print-queue! (delete-queue! (queue)))))
извежда елементите на опашка, но/я разрушава.
(define (print-queue queue)
   (if (empty-queue? queue) (princ " ")
      (car queue)))
извежда елементите на опашка без да я разрушава.
```